

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1715—1724

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1715	Laki tavaramerkkilain muuttamisesta	3895
1716	Laki kaupparekisterilain muuttamisesta	3901
1717	Laki elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta	3903
1718	Laki kirjanpitolain 33 §:n muuttamisesta	3904
1719	Laki tilintarkastuslain 1 §:n muuttamisesta	3905
1720	Asetus raha-automaattiasetuksen muuttamisesta	3906
1721	Asetus Kuopion yliopistosta annetun asetuksen 5 ja 36 §:n muuttamisesta	3907
1722	Valtiovarainministeriön päätös valtion palvelussuhdeasuntojen vuokrien määräämisessä käytettävistä vuokratasoista	3908
1723	Valtiovarainministeriön päätös eräiden kulkuneuvojen muonituksesta sekä eräistä yksityisten henkilöiden maahan tuomien tavaroiden tulleistä	3909
1724	Puolustusministeriön päätös sota-alusten ja eräiden muiden alusten valoista ja merkikuvioista annetun asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun puolustusministeriön päätöksen muuttamisesta	3910

N:o 1715

Laki

tavaramerkkilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 10 päivänä tammikuuta 1964 annetun tavaramerkkilain (7/64) 14 §:n 1 momentin 7 kohta ja 2 momentti, 17 §:n 1 momentti, 20 ja 21 §, 22 §:n 3 momentti, 26 §:n 2 momentti, 31 §:n 1 momentti, 49 §, 9 luvun otsikko sekä 50 ja 51 §,

sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 1 momentti ja 50 § 16 päivänä joulukuuta 1983 annetussa laissa (996/83), 26 §:n 2 momentti ja 9 luvun otsikko 25 päivänä tammikuuta 1993 annetussa laissa (39/93), sekä 31 §:n 1 momentti ja 51 § 20 päivänä helmikuuta 1976 annetussa laissa (176/76), sekä

lisätään lakiin uusi 10 a §, 14 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 16 päivänä joulukuuta 1983 annetulla lailla ja 21 päivänä elokuuta 1970 annetulla lailla (552/70), uusi 8 ja 9 kohta, 22 §:ään uusi 4 ja 5 momentti, 42 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 16 päivänä joulukuuta 1983 annetulla lailla, uusi 3 momentti, lakiin siitä 5 päivänä joulukuuta 1980 annetulla lailla (795/80) kumotun 52 §:n tilalle uusi 52 § sekä lakiin siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 10 luvun tilalle uusi 10 luku ja lakiin uusi 10 a luku seuraavasti:

10 a §

Tavaramerkin haltija ei saa kieltää tavaramerkin käyttämistä niissä tavaroissa, jotka haltija tai hänen suostumuksellaan joku muu on tätä tavaramerkkiä käyttäen laskenut liikkeeseen Euroopan talousalueella.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos haltijalla on perusteltua aihetta vastustaa tavaroiden laskemista uudelleen liikkeeseen, erityisesti milloin tavaroihin on tehty muutoksia tai niitä on huononnettu sen jälkeen, kun ne on laskettu liikkeeseen.

HE 135/95
TaVM 28/95
EV 169/95

14 §

Tavaramerkkiä ei saa rekisteröidä:

7) jos se on sekoitettavissa tavaran tunnusmerkkiin, jota toinen käyttää hakemusta tehdessä, ja hakija tehdessään hakemuksen tiesi käytöstä eikä ole käyttänyt merkkiään ennen kuin toista tunnusmerkkiä ryhdyttiin käyttämään; tai

8) jos se on sekoitettavissa Suomessa voimassa olevaan kansainvälisen rekisteröinnin suojaamaan tavaramerkkiin, jota koskeva kansainvälisen toimiston antama 56 c §:n 1 momentissa tarkoitettu päivä on aikaisempi kuin päivä, jolloin rekisteröintiä haetaan; taikka

9) jos se on sekoitettavissa sellaisen 57 §:n 1 momentissa tarkoitetun yhteisön tavaramerkin kanssa, joka on rekisteröity aikaisemman hakemuksen perusteella.

Niissä tapauksissa, joita tarkoitetaan 4—9 kohdissa, voidaan rekisteröinti toimittaa, jos se, jonka oikeudesta on kysymys, suostuu siihen eikä 1 momentista muutoin johdu estettä rekisteröinnille.

17 §

Tavaramerkin rekisteröintiä on haettava kirjallisesti rekisteriviranomaiselta. Hakemuksessa tulee ilmoittaa hakijan nimi tai toimimi sekä tavarat ja luokat, jotka merkki käsittää. Merkki on hakemuksessa selvästi osoitettava.

20 §

Jos hakemus täyttää sille asetetut vaatimukset eikä asiassa ole ilmennyt estettä rekisteröinnille, rekisteriviranomaisen on rekisteröitävä tavaramerkki ja rekisteröinnistä on kuulutettava.

Väite rekisteröintiä vastaan on tehtävä kirjallisesti rekisteriviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa kuuluttamispäivästä.

Vaikka väitteentekijä peruuttaa väitteen, asia voidaan tutkia, jos siihen on erityisiä syitä.

21 §

Väitteen jälkeen rekisteriviranomainen kumoaa rekisteröinnin, jos on olemassa este rekisteröinnille. Kun päätös rekisteröinnin kumoamisesta on saanut lainvoiman, päätöksestä on kuulutettava.

Rekisteriviranomainen hylkää väitteen, jos rekisteröinnille ei ole estettä.

22 §

Rekisteröinti voidaan uudistaa aikaisintaan vuotta ennen rekisteröintikauden päättymistä ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa sen päättymisestä.

Uudistamista on haettava kirjallisesti rekisteriviranomaiselta, jos uudistamisen yhteydessä halutaan tehdä rekisterimerkintöihin muutos tai jos rekisteriin ei ole merkitty, mihin luokkiin tavarat kuuluvat. Muutoin rekisteröinti katsotaan uudistetuksi, kun uudistamismaksu on suoritettu.

Hakemuksen käsittelyyn sovelletaan vastaavasti 19 §:n säännöksiä.

26 §

Tavaramerkin rekisteröinti menetetään, jos merkkiä ei ole käytetty viimeisten viiden vuoden aikana eikä haltija osoita siihen hyväksyttävää syytä. Tavaramerkin käyttö haltijan suostumuksella rinnastetaan haltijan toimesta tapahtuvaan tavaramerkin käyttöön. Rekisteröinnin menettämistä ei voida kuitenkaan vaatia, jos merkkiä on käytetty viiden vuoden käyttämättömyysjakson päättymisen jälkeen, mutta ennen menettämistä koskevan vaatimuksen tekemistä. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon sellaista merkin käyttöä, joka on tapahtunut menettämistä koskevan vaatimuksen tekemistä edeltäneiden kolmen kuukauden kuluessa, jos käytön valmistelut aloitetaan vasta, kun haltija on tullut tietoiseksi siitä, että menettämistä koskeva vaatimus voidaan tehdä.

31 §

Tavaramerkin hakijalla ja rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Suomessa asuva asiamies, jonka velvollisuutena on edustaa häntä kaikessa, mikä koskee merkkiä. Asiamiehenä voi olla myös suomalainen yhteisö. Tavaramerkin haltijan asiamiehestä on tehtävä merkintä tavaramerkkirekisteriin. Väitteentekijällä, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, tulee olla Suomessa asuva asiamies, joka edustaa väitteentekijää väiteasiassa.

42 §

Jäljempänä 57 §:n 1 momentissa mainitun neuvoston asetuksen mukainen yhteisön tavaramerkkituomioistuin on Helsingin käräjäoikeus.

49 §

Tuomioistuimen on lähetettävä patenti- ja rekisterihallitukselle jäljennös tuomiosta tavaran tunnusmerkin lakkaamista koskevissa asioissa tai asioissa, joita tarkoitetaan 10, 25, 26, 36 ja 46 §:ssä. Lisäksi tuomioistuimen on ilmoitettava 57 §:n 1 momentissa tarkoitettulle yhteisön tavaramerkkivirastolle yhteisö tavaramerkin menettämistä ja rekisteröinnin mitättömäksi julistamista koskevasta kanteesta ja lähetettävä virastolle jäljennös lainvoimaisesta tuomiosta.

9 luku

Kuuluttamisesta, tiedoksiannosta, valituksesta ja päätöksen poistamisesta

50 §

Paitsi 20 ja 21 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kuuluttaminen on toimitettava, kun rekisteröityä merkkiä muutetaan 23 §:n nojalla, rekisteröinti poistetaan 24—26, 31 tai 52 §:n nojalla taikka rekisteriin tehdään merkintä luovutuksesta 33 §:n nojalla tai käyttöluvasta 34 §:n nojalla.

51 §

Muutosta rekisteriviranomaisen lopulliseen päätökseen tavaramerkkiasiassa voi hakea hakija, jos päätös on hänelle vastainen tai asia on jätetty sillensä. Rekisteröintiä vastaan tehdyn väitteen johdosta rekisteriviranomaisen tekemään lopulliseen päätökseen saa hakea muutosta se, jolle päätös on vastainen. Vaikka väitteentekijä peruuttaa muutoshakemuksensa, asia voidaan tutkia, jos siihen on erityisiä syitä.

52 §

Jos rekisteriviranomainen saa 53 §:ssä tarkoitettulta kansainväliseltä toimistolta ilmoituksen kansainvälisestä rekisteröinnistä, jonka suojan alkamispäivä on aikaisempi kuin samaa merkkiä koskevan suomalaisen rekisteröinnin suojan alkamispäivä ja kansainvälisen rekisteröinnin käsittämät tavarat ovat

samat tai osittain samat kuin suomalaisen rekisteröinnin, rekisteriviranomaisen tulee poistaa päätöksensä suomalaisesta rekisteröinnistä ja ratkaista asia uudelleen.

Jos rekisteriviranomainen toteaa rekisteröintipäätöksen jälkeen ennen väiteajan päättymistä, että rekisteröintipäätös perustuu ilmeiseen käsittelyvirheeseen, rekisteriviranomainen voi poistaa virheellisen päätöksensä ja ratkaista asian uudelleen.

10 luku

Tavaramerkkien kansainvälinen rekisteröinti

53 §

Tavaramerkin kansainvälisellä rekisteröinnillä tarkoitetaan Maailman henkisen omaisuuden järjestön kansainvälisen toimiston suorittamaa tavaramerkin rekisteröintiä, joka on toimitettu 14 päivänä huhtikuuta 1891 tehtyyn tavaramerkkien kansainvälistä rekisteröintiä koskevaan sopimukseen liittyvän 27 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyn Madridin pöytäkirjan mukaisesti.

Patentti- ja rekisterihallitus huolehtii Suomessa kansainvälistä rekisteröintiä koskevista tehtävistä ja pitää luetteloa Suomessa voimassa olevista kansainvälisistä rekisteröinneistä.

54 §

Jos Suomen kansalainen tai se, jolla on Suomessa kotipaikka tai todellinen ja toimiva teollisuuslaitos tai kauppaliike, haluaa hakea kansainvälistä rekisteröintiä, hänen tulee tehdä hakemus kansainvälisestä rekisteröinnistä patenti- ja rekisterihallitukselle. Edellytyksenä kansainvälisen rekisteröinnin hakemiselle on, että hänellä on samaa merkkiä koskeva rekisteröinti tai vireillä oleva hakemus Suomessa.

55 §

Kansainvälinen hakemus on tehtävä kirjallisesti siten kuin erikseen määrätään. Hakemusta tehtäessä on suoritettava säädetty maksu.

56 §

Rekisteriviranomainen tarkistaa, että kansainvälinen tavaramerkkihakemus vastaa hakijan suomalaista rekisteröintiä tai Suomessa vireillä olevaa hakemusta.

Jos 1 momentissa tarkoitettua vastaavuutta ei ole, rekisteriviranomainen velvoittaa hakijan määrääjassa oikaisemaan kansainvälisen hakemuksen uhalla, että hakemus jätetään sillensä.

Jos 1 momentin mukainen vastaavuus on olemassa, rekisteriviranomainen liittää kansainväliseen hakemukseen todistuksen tästä ja toimittaa sen hakemuksen mukana kansainväliseen toimistoon ennen kuin kaksi kuukautta on kulunut hakemuksen tekemispäivästä.

56 a §

Kun rekisteriviranomainen saa kansainväliseltä toimistolta ilmoituksen kansainvälisestä rekisteröinnistä, joka koskee Suomea, rekisteriviranomainen tutkii, onko rekisteröinnille estettä.

56 b §

Jos rekisteriviranomainen toteaa, ettei kansainvälisen rekisteröinnin kohteena oleva tavaramerkki täytä tämän lain mukaisia rekisteröintiedellytyksiä, se ilmoittaa kansainväliselle toimistolle, ettei kansainvälinen rekisteröinti ole voimassa Suomessa. Rekisteriviranomainen lähettää ilmoituksen perusteluineen kansainväliseen toimistoon 18 kuukauden kuluessa 56 a §:ssä tarkoitetusta kansainvälisen toimiston ilmoituksesta.

Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltijan 1 momentissa tarkoitettun rekisteriviranomaisen ilmoituksen johdosta antamassa lausumassa ei ole esitetty sellaisia seikkoja, joiden perusteella tavaramerkin voitaisiin katsoa täyttävän tämän lain mukaiset rekisteröintiedellytykset, rekisteriviranomainen tekee päätöksen, jonka mukaan kansainvälinen rekisteröinti ei koske Suomea. Rekisteriviranomainen tekee vastaavan sisältöisen päätöksen myös siinä tapauksessa, että kansainvälisen rekisteröinnin haltija ei ole antanut lausumaa rekisteriviranomaisen ilmoituksen johdosta.

56 c §

Jollei rekisteröinnille ole estettä, rekisteriviranomainen kuuluttaa 56 a §:ssä tarkoitetusta kansainvälisen toimiston ilmoituksesta siten kuin 20 §:n 1 momentissa säädetään. Kuulutuksessa tulee olla kansainvälisen toimiston kansainväliselle rekisteröinnille antama päivä.

Väite kansainvälistä rekisteröintiä vastaan

Suomessa on tehtävä kirjallisesti rekisteriviranomaiselle kahden kuukauden kuluessa kuuluttamispäivästä.

56 d §

Jos rekisteriviranomainen tehdyn väitteen jälkeen toteaa, ettei kansainvälisen rekisteröinnin kohteena oleva tavaramerkki täytä tämän lain mukaisia rekisteröintiedellytyksiä, se ilmoittaa kansainväliselle toimistolle, ettei kansainvälinen rekisteröinti ole voimassa Suomessa, siten kuin 56 b §:n 1 momentissa säädetään.

Jos 56 c §:n 2 momentissa mainittu aika päättyy myöhemmin kuin 18 kuukauden kuluessa 56 a §:ssä tarkoitetusta kansainvälisen toimiston ilmoituksesta, rekisteriviranomainen ilmoittaa kansainväliselle toimistolle 18 kuukauden kuluessa edellä mainitusta ilmoituksesta, että rekisteröinnin voimassaolo voi myöhemmin lakata. Tällöin ilmoitus siitä, ettei rekisteröinti ole voimassa Suomessa, on toimitettava kuukauden kuluessa 56 c §:n 2 momentissa mainitun ajan päättymisestä.

Kun väitteen jälkeen tehty päätös, jonka mukaan kansainvälinen rekisteröinti ei koske Suomea, on tullut lainvoimaiseksi, rekisteriviranomainen kuuluttaa siitä.

56 e §

Tavaramerkin kansainvälinen rekisteröinti, joka koskee Suomea, on voimassa 56 c §:n 1 momentissa tarkoitetusta kansainvälisen toimiston antamasta päivästä alkaen. Kansainväliseen rekisteröintiin sovelletaan soveltuvin osin tämän lain säännöksiä ja sen nojalla annettuja määräyksiä.

56 f §

Jos kansainvälisen rekisteröinnin haltija, jolla ei ole kotipaikkaa Suomessa, haluaa antaa lausuman patentti- ja rekisterihallitukselle, hänen tulee käyttää Suomessa asuvaa asiamiestä.

56 g §

Jos Suomessa rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on samaa merkkiä koskeva Suomessa voimassa oleva kansainvälinen rekisteröinti, tavaramerkin kansainvälinen rekisteröinti korvaa suomalaisen rekisteröinnin, jos kaikki suomalaisen rekisteröinnin käsittämät tavarat sisältyvät kansainvälisen rekisteröinnin tavaraluetteloon.

Rekisteriviranomainen merkitsee pyynnöstä rekisteriin, että tavaramerkin kansainvälinen rekisteröinti on voimassa, ja kuuluttaa siitä.

56 h §

Jos tavaramerkki poistetaan osittain tai kokonaan kansainvälisestä rekisteristä, rekisteriviranomainen poistaa sen pitämästään luettelosta vastaavilta osin ja kuuluttaa poistamisesta.

56 i §

Jos Suomessa voimassa olevan kansainvälisen rekisteröinnin voimassaolo lakkaa viiden vuoden kuluessa 56 c §:n 1 momentissa tarkoitetusta päivästä sen vuoksi, että kansainvälisen rekisteröinnin perusteena olevan kansallisen rekisteröinnin voimassaolo tai kansallisen hakemuksen vireilläolo on lakannut, ja tavaramerkin haltija hakee saman tavaramerkin rekisteröintiä Suomessa, katsotaan tällainen hakemus tehdyksi 56 c §:n 1 momentissa tarkoitettuna päivänä sillä edellytyksellä, että:

1) hakemus tehdään kolmen kuukauden kuluessa kansainvälisen rekisteröinnin voimassaolon lakkaamisesta;

2) suomalaisen hakemuksen käsittämät tavarat sisältyivät Suomessa voimassa olleeseen kansainväliseen rekisteröintiin; ja

3) hakemus muutoin täyttää rekisteröinnille asetetut vaatimukset ja hakija suorittaa säädetyt maksut.

Rekisteriviranomainen merkitsee rekisteriin, että suomalainen hakemus on perustunut kansainväliseen rekisteröintiin, ja kuuluttaa siitä.

56 j §

Jos Suomessa voimassa olevan kansainvälisen rekisteröinnin voimassaolo lakkaa sen vuoksi, että joku 53 §:ssä mainittuun pöytäkirjaan liittynyt osapuoli irtisanoo liittymisensä pöytäkirjaan ja tavaramerkin haltija hakee saman tavaramerkin rekisteröintiä Suomessa, katsotaan tällainen hakemus tehdyksi 56 c §:n 1 momentissa tarkoitettuna päivänä sillä edellytyksellä, että:

1) hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa siitä, kun irtisanominen tuli voimaan;

2) suomalaisen hakemuksen käsittämät tavarat sisältyivät Suomessa voimassa olleeseen kansainväliseen rekisteröintiin; ja

3) hakemus muutoin täyttää rekisteröinnille asetetut vaatimukset ja hakija suorittaa säädetyt maksut.

Rekisteriviranomainen merkitsee rekisteriin, että suomalainen hakemus on perustunut kansainväliseen rekisteröintiin, ja kuuluttaa siitä.

56 k §

Kansainvälisen rekisteröinnin uudistamisesta, siirrosta, 24—26 §:n mukaisesta poistamisesta ja käyttöluvasta on kuulutettava.

56 l §

Muutosta rekisteriviranomaisen lopulliseen päätökseen voi hakea kansainvälisen rekisteröinnin hakija ja kansainvälisen rekisteröinnin haltija, joka on vaatinut tällaista rekisteröintiä Suomessa, jos päätös on hänelle vastainen tai asia on jätetty sillensä.

Päätökseen, jonka mukaan kansainvälinen rekisteröinti on voimassa Suomessa tehdystä väitteestä huolimatta, voi väitteentekijä hakea muutosta. Vaikka väitteentekijä peruuttaa muutoshakemuksensa, asia voidaan tutkia, jos siihen on erityisiä syitä.

Valitettaessa 1 ja 2 momentin mukaisesti sovelletaan vastaavasti, mitä säädetään 51 a §:ssä.

10 a luku

Yhteisön tavaramerkki

57 §

Yhteisön tavaramerkillä tarkoitetaan Euroopan yhteisön sisämarkkinoilla toimivan yhdenmukaistamisviraston (yhteisön tavaramerkkivirasto) yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen ((EY) 40/94) nojalla rekisteröimää tavaramerkkiä.

Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus voidaan jättää patentti- ja rekisterihallitukselle, joka toimittaa sen edelleen yhteisön tavaramerkkivirastolle. Hakemuksesta on suoritettava patentti- ja rekisterihallitukselle säädetty maksu.

57 a §

Jos yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröinnin voimassaolo tai yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vireilläolo on kokonaan tai osittain lakannut ja yhteisön tavaramerkin haltija hakee saman tavaramer-

kin rekisteröintiä Suomessa, katsotaan tällainen hakemus tehdyksi yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tekemispäivänä sillä edellytyksellä, että:

1) hakemus tehdään kolmen kuukauden kuluessa yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröinnin voimassaolon tai yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vireilläolon lakkaamista koskevasta yhteisön tavaramerkkiviraston tiedoksiannosta;

2) suomalaisessa hakemuksessa tarkoitetut tavarat sisältyivät yhteisön tavaramerkkiä koskevaan hakemukseen siltä osin kuin sen vireilläolo on lakannut tai yhteisön tavaramerkkiä koskevaan rekisteröintiin siltä osin kuin sen voimassaolo on lakannut; ja

3) hakemus muutoin täyttää rekisteröinnille asetetut vaatimukset ja hakija suorittaa säädetty maksut.

Jos yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröinnin voimassaolo on lakannut merkin käyttämättä jäämisen vuoksi ja merkin haltija hakee saman tavaramerkin rekisteröintiä Suomessa, katsotaan tällainen hakemus 1 momentissa mainittujen edellytysten täytyessä tehdyksi yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen tekemispäivänä sillä edellytyksellä, että yhteisön tavaramerkkiä on tosiasiallisesti käytetty Suomessa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Jos yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vireilläolo lakkaa hakemuksen peruuttamisen vuoksi tai jos yhteisön tavaramerkkiä koskevan rekisteröinnin voimassaolo lakkaa uudistamatta jättämisen vuoksi tai kansallisen tuomioistuimen päätöksen vuoksi, suomalainen hakemus on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona hakemus on peruutettu, tavaramerkin rekisteröintikausi päättynyt tai tuomioistuimen päätös tullut lainvoimaiseksi.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tätä lakia sovelletaan myös jo ennen tämän lain voimaantuloa rekisteröityihin tavaramerkkeihin.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin tavaramerkkien rekisteröintihakemuksiin sovelletaan tämän lain säännöksiä lukuun ottamatta 17 §:n 1 momenttia. Kuitenkin sellaiset rekisteröintihakemukset, joista rekisteriviranomainen on 20 §:n mukaisesti jo kuuluttanut, käsitellään ja ratkaistaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaan.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1716

Laki**kaupparekisterilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 2 päivänä helmikuuta 1979 annetun kaupparekisterilain (129/79) 13 a §, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä helmikuuta 1993 ja 10 päivänä joulukuuta 1993 annetuilla laeilla (229/93 ja 1122/93), sekä

lisätään lakiin uusi 17 a ja 17 b §, 18 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä helmikuuta 1991 ja 22 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (241/91 ja 1301/94), uusi 5 momentti sekä 30 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

13 a §

Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen perusilmoituksessa on mainittava:

- 1) sivuliikkeen postiosoite;
- 2) elinkeinonharjoittajan toiminnan laatu;
- 3) rekisteri, johon sivuliikkeen perustava elinkeinonharjoittaja on kotimaassaan merkitty sekä elinkeinonharjoittajan rekisterinumero tuossa rekisterissä;
- 4) elinkeinonharjoittajan toiminimi ja oikeudellinen muoto sekä sivuliikkeen toiminimi;
- 5) sivuliikkeen jokaisen toiminimenkirjoittajan henkilötiedot sekä miten toiminimi kirjoitetaan;
- 6) elinkeinonharjoittajan lakisäateisenä toimielimenä tai tällaisen elimen jäsenenä elinkeinonharjoittajan edustamiseen kelpoiset henkilöt ja heidän henkilötietonsa; sekä
- 7) sivuliikkeen Suomessa olevan edustajan henkilötiedot.

Jos ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka on Euroopan talousalueen

ulkopuolella, perusilmoituksessa on mainittava 1 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi valtio, jonka lainsäädännön alainen sivuliikkeen perustava elinkeinonharjoittaja on, sekä elinkeinonharjoittajan sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka. Jos ulkomainen elinkeinonharjoittaja on osakeyhtiö tai siihen rinnastettava yhtiö, perusilmoituksessa on mainittava myös osakepääoma tai siihen rinnastettava pääoma, jollei se ilmene perustamiskirjasta tai yhtiöjärjestyksestä taikka näitä vastaavasta asiakirjasta.

17 a §

Sivuliikkeen perustaneen ulkomaisen elinkeinonharjoittajan tilinpäätösasiakirjat on ilmoitettava rekisteröitäviksi kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä sellaisina kuin ne on laadittu, tarkastettu ja julkistettu noudattaen sen valtion lainsäädäntöä, jonka alainen elinkeinonharjoittaja on. Jos ulkomaista elinkeinonharjoittajaa koskevan, Euroopan talousalueeseen kuulu-

van valtion lainsäädännön mukainen määräaika tilinpäätösasiakirjojen julkistamiselle on kuutta kuukautta pitempi, tilinpäätösasiakirjat on ilmoitettava rekisteröitäviksi sen valtion lainsäädännön mukaisessa määräajassa.

Jos ulkomaisen elinkeinonharjoittajan tilinpäätösasiakirjoja ei ole laadittu, tarkastettu ja julkistettu Euroopan yhteisön säädösten mukaisesti tai vastaavalla tavalla, kirjanpitolain (655/73) mukaisesti laadittu ja tilintarkastuslain (936/94) mukaisesti tarkastettu sivuliikkeen tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus on ilmoitettava rekisteröitäviksi kuuden kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

Mitä tässä pykälässä säädetään tilinpäätösasiakirjojen ilmoittamisesta rekisteröitäviksi, ei koske ulkomaisen luotto- tai rahoituslaitoksen sivukonttoria eikä ulkomaisen vakuutusyhtiön edustustoa.

17 b §

Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen kirjeissä ja lomakkeissa on mainittava sivuliikkeen kaupparekisterinumero sekä ulkomaisen elinkeinonharjoittajan toiminimi, oikeudellinen muoto, kotipaikka, rekisteri, johon elinkeinonharjoittaja on kotimaassaan merkitty, ja rekisterinumero tuossa rekisterissä, sekä mahdollinen selvitystila.

18 §

Sivuliikkeen perustaneeseen ulkomaiseen elinkeinonharjoittajaan kohdistetusta maksu-

kyvyttömyysmenettelystä, akordista ja muusta vastaavasta menettelystä on ilmoitettava rekisteriviranomaiselle. Rekisteriviranomaiselle on ilmoitettava myös elinkeinonharjoittajan asettamisesta selvitystilaan, selvitysmiesten määräämisestä, selvitysmiesten henkilötiedoista ja toimivallasta sekä selvitystilan päättymisestä samoin kuin elinkeinonharjoittajan purkautumisesta ja rekisteristä poistamisesta.

30 §

Joka tahallaan laiminlyö noudattaa, mitä 17 b §:ssä säädetään ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen kirjeissä ja lomakkeissa mainittavista tiedoista, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *sivuliikerikkomuksesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996. Mitä 17 b §:ssä säädetään, sovelletaan kuitenkin vasta kuuden kuukauden kuluttua tämän lain voimaantulosta.

Ennen tämän lain voimaantuloa rekisteröityä ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikettä koskevat rekisteritiedot on saatettava tämän lain mukaisiksi ilmoittamalla tarvittavat muutokset rekisteröitäviksi vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta.

Mitä 17 a §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan, jos tilikausi on päättynyt tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1717

Laki**elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annettuun lakiin siitä 19 päivänä helmikuuta 1993 annetulla lailla (228/93) kumotun 2 §:n tilalle uusi 2 § seuraavasti:

2 §

Sivuliikkeellä tarkoitetaan tässä laissa ulkomaisen yhteisön tai säätiön osaa, joka harjoittaa Suomessa tässä maassa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta käsin jatkuvaa liike- tai ammattitoimintaa ulkomaisen yhteisön tai säätiön nimiin ja lukuun.

Vakuutusyhtiön sekä luotto- ja rahoituslaitoksen sivuliikkeestä säädetään erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*HE 162/95
TaVM 23/95
EV 155/95

2 450301A/178

N:o 1718

L a k i

kirjanpitolain 33 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä elokuuta 1973 annetun kirjanpitolain (655/73) 33 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1572/92), seuraavasti:

33 §

liikkeiden tilinpäätösten julkaisemisesta
säädetään erikseen.

Muiden kuin 2 momentissa tarkoitettujen
osakeyhtiöiden samoin kuin osuuskuntien
sekä ulkomaisten elinkeinonharjoittajien sivu-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 1719

Laki
tilintarkastuslain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 28 päivänä lokakuuta 1994 annetun tilintarkastuslain (936/94) 1 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Mitä tässä laissa säädetään yhteisön ja säätiön kirjanpidon ja tilinpäätöksen tarkastuksesta, sovelletaan myös sellaisen ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen tilintarkastukseen, jonka tilinpäätöstä ei laadita, tarkasteta ja julkisteta Euroopan yhteisön säädösten mukaisesti tai vastaavalla tavalla. Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta ulkomaisen luotto- tai rahoituslaitoksen sivukonttorin eikä ulkomaisen vakuutusyhtiön edustuston tilintarkastukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1996.

Tässä laissa tarkoitetun ulkomaisen elinkeinonharjoittajan tulee ensimmäisen kerran valita vähintään yksi tilintarkastaja ja, jollei tilintarkastajaksi valittu ole tilintarkastuslain 5 tai 6 §:ssä tarkoitettu tilintarkastusyhteisö, vähintään yksi varatilintarkastaja tarkastamaan sivuliikkeen sen tilikauden kirjanpito ja tilinpäätös, joka päättyy lain tultua voimaan.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARIKauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*HE 162/95
TaVM 23/95
EV 155/95

N:o 1720

Asetus**raha-automaattiasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Sisäasiainministerin esittelystä

muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1967 annetun raha-automaattiasetuksen (676/67) 14 §:n 4 kohta, 25 §:n 1 momentti ja 26 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 4 kohta muutettuna 8 päivänä joulukuuta 1994 annetulla asetuksella (1127/94) sekä 25 §:n 1 momentti ja 26 §:n 1 momentti 28 päivänä lokakuuta 1985 annetulla asetuksella (825/85) seuraavasti:

14 §

Syyskokouksessa:

4) valitaan 25 §:ssä mainitun tilintarkastajan lisäksi yhdistyksen tilinpäätöstä, kirjanpitoa ja hallintoa tarkastamaan yksi tilintarkastaja tilikaudeksi. Tilintarkastajan tulee olla Keskuskauppakamarin hyväksymä tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö; sekä

louden tilintarkastajan tutkinnosta annetun asetuksen (926/91) tarkoittama JHTT-tilintarkastaja.

26 §

Yhdistyksen on pidettävä kirjanpitolain (655/73) mukaista kirjanpitoa. Yhdistyksen tilintarkastuksessa noudatetaan soveltuvin osin tilintarkastuslain (936/94) säännöksiä.

25 §

Yhdistyksen kokouksen valitseman tilintarkastajan lisäksi valtiovarainministeriö määrää yhden tilintarkastajan tilikaudeksi. Tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -ta-

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Toimenpiteisiin tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi voidaan ryhtyä ennen asetuksen voimaantuloa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1721

Asetus**Kuopion yliopistosta annetun asetuksen 5 ja 36 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Opetusministerin esittelystä
muutetaan Kuopion yliopistosta 7 päivänä lokakuuta 1988 annetun asetuksen (857/88) 5 §:n 1 momentti ja 36 §:n 1 momentti,
 näistä 36 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 8 päivänä joulukuuta 1994 annetussa asetuksessa (1168/94), seuraavasti:

5 §

Hallitukseen kuuluvat rehtori, vararehtorit, tiedekuntien dekaanit ja A.I.Virtanen -instituutin johtaja. Heidän lisäksi valitaan vaaleilla hallitukseen kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan kymmenen muuta jäsentä ja yhtä monta varajäsentä. Dekaanin ollessa estynyt on hänen tilallaan hallituksessa varadekaani ja johtajan ollessa estynyt on hänen tilallaan hänen sijaisensa.

tanen -instituutti ja kansanterveyden tutkimuslaitos, joista säädetään Kuopion yliopistosta annetun lain 4 §:ssä. Muun erillisen laitoksen perustamisesta päättää yliopiston hallitus. Erillisen laitoksen hallintoa hoitavat johtaja tai johtokunta ja johtaja.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanoon edellyttämiin toimenpiteisiin.

36 §

Yliopistossa ovat erillisinä laitoksina A.I.Vir-

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 1722

Valtiovarainministeriön päätös**valtion palvelussuhdeasuntojen vuokrien määräämisessä käytettävistä vuokratasoista**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1995

Valtiovarainministeriö on valtion palvelussuhdeasuntojen vuokrien määräämisperusteista marraskuun 14 päivänä 1985 annetun valtioneuvoston päätöksen (863/85) 10 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 20 päivänä marraskuuta 1990 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1157/90), päättänyt:

1 §

Seuraavan taulukon mukaisia vuokratasoja käytetään määrittäessä valtion palvelussuhdeasuntojen vuokria:

Alue	mk/m ²	
	sisältää lämmityksen	ei sisällä lämmitystä
1. Pääkaupunkiseutu	37,80	32,10
2. Etelä-Suomi, kaupungit ..	30,50	25,90
3. Etelä-Suomi, muut kunnat	27,60	23,40
4. Väli-Suomi, kaupungit ...	29,90	23,90
5. Väli-Suomi, muut kunnat .	27,30	21,80
6. Pohjois-Suomi, kaupungit	30,30	22,70
7. Pohjois-Suomi, muut kunnat	27,30	20,40
8. Erikseen määrättävät syrjäiset kohteet	25,90	19,30

2 §

Pääkaupunkiseutuun luetaan kuuluviksi Helsinki, Espoo, Vantaa ja Kauniainen.

Etelä-Suomen alueeseen kuuluvat Uudenmaan lääni pääkaupunkiseudun kuntia lukuunottamatta, Turun ja Porin lääni, Hämeen

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1995

Ministeri *Arja Alho*

lääni, Kymen lääni ja Ahvenanmaan maakunta.

Väli-Suomen alueeseen kuuluvat Keski-Suomen lääni, Vaasan lääni, Pohjois-Karjalan lääni, Mikkelin lääni ja Kuopion lääni.

Pohjois-Suomen alueeseen kuuluvat Oulun lääni ja Lapin lääni.

3 §

Valtiovarainministeriö määrää 1 §:n taulukon kohtaan 8 kuuluvat syrjäiset kohteet.

4 §

Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1996.

6 §

Tällä päätöksellä kumotaan valtion palvelussuhdeasuntojen vuokrien määräämisessä käytettävistä vuokratasoista 15 päivänä maaliskuuta 1990 annettu valtioneuvoston päätös (261/90).

Neuvotteleva virkamies Sinikka Wuolijoki

N:o 1723

Valtiovarainministeriön päätös**eräiden kulkuneuvojen muonituksesta sekä eräistä yksityisten henkilöiden maahan tuomien tavaroiden tulleista**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1995

Valtiovarainministeriö on 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun tullilain (1466/95) 4 §:n 2 momentin, 9 §:n 2 momentin ja 12 §:n 3 momentin sekä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/95) 16 §:n 6 kohdan sellaisena kuin se on 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa laissa (900/95), nojalla päättänyt:

Kulkuneuvojen muonitus

1 §

Tullia ja valmisteveroa ei kanneta tässä päätöksessä määrätyn rajoituksen ja ehdoin tavanomaiseen muonitukseen tarkoitetuista tavaroista eikä poltto- ja voiteluaineista, jotka 2 §:ssä mainittu kulkuneuvo tuo mukanaan Suomen tullialueelle tai jotka siihen tullialueella toimitetaan sen omaa käyttöä varten.

2 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitettuja kulkuneuvoja ovat:

1) viranomaisen käytössä oleva ulkomaalainen alus, joka on vierailumatkalla Suomen tullialueella;

2) viranomaisen käytössä oleva kotimainen alus, joka lähtee vahvistetun vierailusuunnitelman mukaan viralliselle edustusmatkalle Suomen tullialueen ulkopuolelle;

3) Suomen ja Venäjän välillä säännöllisesti liikennöivä juna; tullittomia ja valmisteverottomia ovat kuitenkin vain junassa matkustaville henkilöille myytävät tupakka, suklaa ja muut makeiset sekä kosmeettiset ja hajustevalmisteet, ehdolla, että ne luovutetaan ostajalle Suomen tullialueen ulkopuolella, sekä matkustajille tarjoiltavat elintarvikkeet ja

tupakka. Tullittomia ja valmisteverottomia ovat myös matkustajille matkan aikana annikeltavat alkoholijuomat.

Yksityisiä henkilöitä koskevat määräykset

3 §

Yksityisen henkilön tuodessa muualta Euroopan yhteisöstä Suomen tullialueelle tuomisinaan laissa eräistä väliaikaisista tulleista (1255/95) tarkoitettuja tavaroita lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua tullien erotusta ei kanneta.

4 §

Suomen ja kolmannen maan välisessä ammatteisessa muussa kuin ilma-alusliikenteessä olevan kulkuneuvon henkilökuntaan kuuluva henkilö, jonka kotipaikka on Euroopan talousalueen ulkopuolella ja jonka oleskelu Suomen tullialueella kestää enintään kolme vuorokautta, ei saa tuoda tullitta alkoholi- ja tupakkatuotteita.

Voimaantulo

5 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1995

Ministeri *Arja Alho*

Ylitarkastaja Harri Seeskari

N:o 1724

Puolustusministeriön päätös

sota-alusten ja eräiden muiden alusten valoista ja merkkikuvioista annetun asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun puolustusministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Puolustusministeriö on:

lisännyt sota-alusten ja eräiden muiden alusten valoista ja merkkikuvioista annetun asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 2 päivänä joulukuuta 1988 annettuun puolustusministeriön päätökseen (1044/88) uuden 2 a §:n seuraavasti:

2 a §

Sotilaalliseen tarkoitukseen käytettävä puolustusvoimien lautta voidaan varustaa ympäri näköpiirin näkyvällä oranssinvärisellä vilkulla, joka korvaa lautan päivämerkit.

Alle 50 metrin lautan mastovalo voidaan sijoittaa muualle kuin lautan pitkittäiskeski-

viivalle ja lautan mastovalo ja perävalo korvata ympäri näköpiirin näkyvällä valkoisella valolla.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Puolustusministeri *Anneli Taina*

Vanhempi hallitussihteeri Seppo Kipinoinen

N:o 1715—1724, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
PAINATUSKESKUS OY, HELSINKI 1995